

[PRZESZKODZONY *part praet pass pf*

N pl subst przeszkodzon(e).

Sł stp s.v. przeszkodzić, Cn notuje, Linde XVIII w.: nieprzeszkodzony s.v. przeszkodzić.

Utrudniony, natrafiający na przeszkodę fizyczną; impeditus Cn [czym]: Inádniey íie powiáda rozszerzyły y rościągęły narody ludzkie w pułnocnych kráinach/ [...] bo tám drogi nie bywáią przeszkodzone Morzem StryjKron 32.

Cf **PRZESZKODZIĆ**

AN